

ξιν και ειδε τους ηθοποιους μας με ακαμφιαν ανδρεικελων επι της σκηνης εξηγηθε λεγων,

— Το πρόγραμμα εινε ατελες' επρεπε να λεγη εις τσας ει-
χονας και τσας αγαλαματα.

SPECTATOR

ΙΔΕΑΙ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ»

(Προσωρινή διεύθυνσις Παπαλουκά).

Τα από πολλού εν τοις κόλποις της ελληνικής κοινωνίας κυρο-
ροούμενα σπέρματα της κατά των πλουσιών και εριτίμων εν τῷ
τόπῳ συστηματικῆς ἐπιδρομῆς δὲν δύνανται ἐπὶ πλέον νὰ συνί-
σχωσι τὴν κακὸδουλον αὐτῶν ἐξέγερσιν. Διὰ παντὸς μέσου ἐπιζη-
τεῖται ὁ ἐξευτελισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ διαπύμπεισις, ὅστις δύναται
μὲν ν' ἀποβῆ καὶ εἰς καλὸν, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ ὑποθάλλοντες αὐ-
τῶν, ἀλλὰ τίς ἐγγυᾶται ἡμῖν ὅτι δὲν θ' ἀποβῆ καὶ εἰς κακόν; Ἐν-
αγκλισάμενοι οὖν τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κατηγορηθέντων τραπεζι-
τῶν σκοπὸν προθέμεθα ν' ἀντικαθίσταμεθα φραγμὸν εἰς τὸ ἐπισπλη-
πτον ρεῦμα τῆς κατὰ τῶν πάντων σατύρας, πρὸς ἣν ὡς μὴ ὤφει-
λεν εὐεπίφορον ἄγαν δεικνυταὶ τὸ σύγχρονον ἐλληνικὸν πνεῦμα.
Ἄλλ' ἂν δὲν ἠδυνήθημεν τοῦτο, πάντως ἐτηρησάμεθα τὴν δέουσαν
ὑπεροχὴν, καὶ ἂν δὲν ἐτηρησάμεθα τὴν ὑπεροχὴν ταύτην, οὐχ
ἦτον τοῦτο ἀρχήθεν ἐπεδαλόμεθα. Ἐὶν ὁ Αἰὼν ἐσφηλεν εἰς
τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοῦ, δὲν ἐσφηλε μὴ ἐπιδειξάμενος τὴν καθή-
κουσαν σοβαρότητα πρὸς τὴν μελέτην τῶν ζητημάτων, ἀλλ' ἐξ
εὐλαβείας, πρὸς τὰ δίκαια καὶ τὰ νόμιμα, ὡς ἔθος αὐτῷ.

Ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς τῶν ὑψηλῶν πύλων παρήλθεν ἀπὸ
πολλοῦ. Ὁ δ' ἐπιχειρῶν νὰ ἐπαναγάγῃται αὐτὸν δοκεῖ ἡμῖν πα-
ρεμφερῆς τῷ οἰομένῳ ταύτῃ τὴν τιμὴν τοῦ μολύβου τῆ τοῦ ἀρ-
γύρου.

Ὁ κατὰ τὴν Μεσόγειον ἀγγλικὸς ναυτικὸς ἀπόστολος οὐδεμίαν
σχέσιν ἔχει πρὸς τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, ὡς ἔγραψε πρωϊνῆς τῆς
ἐφημερίδος. Ἀπορροὶ δὲ φαίνεται ἡμῖν πῶς τοιαύται συγχύσεις δύ-
ναι νὰ διαλλάσσωσιν ἄνδρας οἷς ἄλλως τε ἔνεστι σπουδαιότης
οὐχ ἡ τυχοῦσα. Γεύματος χάριν παρατιθέμεθα τὴν περικοπὴν τῆς
ἐν λόγῳ ἐφημερίδος.

Φέτος ἰδίως κατάφωρον ἐγένετο ὁ πέρυσιν ἔλεγεν ὁ Αἰὼν ὅτι
ἐν ἄπσι τοῖς ἀναφουμένοις ζητήμασι καταγωνισόμεθα ἀδαεῖς τε-
λέως καὶ συνοδὸν αἰε ἔχοντες τὴν βραδυτῆτα, μονοουκὸν δὲ μωρίαν
ὀφλισκάνοντες. Ἡδὴ δὲ οἱ χθὲς καὶ πρῶην σιγῶντες, ὅτε ἡμεῖς ἐ-
γράφουμεν ἐκεῖνα, ἀνεπερήναντο αὐτίκα Δημοσθένεις ἐν τῇ Πυ-
κνῇ τῆς δημοσιογραφίας. Ταῦτα λέγοντες δὲν γινόμεθα μεταφρά-
σται ἀλλοτρῶν γνωμῶν. Πᾶν μέτρον ἄριστον, ἔλεγεν ὁ
ἀρχαῖος κωμικὸς Θεόγνις. Τῷ σοφῷ τούτῳ λογίῳ ἐπόμενοι καὶ
προσέχοντες τὸν νοῦν ὅπως μὴ φωραθῶμεν καταχρησται τῇ πα-
ρεχομένῃ ἡμῖν ἐλευθερίᾳ δυνάμεθα ν' ἀφικώμεθα εἰς τὸ τέρμα
τῆς συζητήσεως. Τὴν παρελθούσαν Τετράδα τοῦτο κατεδείχθη ἡ-
λίου φαινότατον καὶ ἂν δὲν κατεδείχθη ὑπενοήθη καὶ ἂν δὲν ὑπε-
νοήθη πάντως ὑπῆρξεν, ὥστε περιττὸν καθίσταται τὸ προστιθέναι
ἡμᾶς τι πλέον.

Ἡ πυρκαϊὰ τῶν ἀνακτόρων δὲν εἶνε βεβαίως δυνατὸν νὰ προηλ-
θεν ἐξ ὅλως τυχαίας ἀφορμῆς πάντως ἡ ἀνάλυσις τοῦ ψευδαρ-
γύρου καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνάλωσις τοῦ ὀρόφου δὲν ἐγένετο τῇ
αὐτῇ πρωΐᾳ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὑστεραίας δειλῆς ὀψίας. Αἱ τελευταῖαι
πλήμμυραι τοῦ Δανουβίου τὰ μέγιστα συμβάλλουσι εἰς στήριξιν
τοῦ ἡμετέρου ἰσχυρισμοῦ. Ὅτι δὲ ἡ εἰσαγγελία ἐν τῇ περιτάσει
ταύτῃ ἐχρήσατο πρωτοφανῆ καὶ κατακρίσιμον σπουδὴν ὡς περὶ
περὶ τῶν ἐσχάτων προῦκειτο, εἶνε πανθομολογούμενον, ἰκανῶς
μὲν δυσασπόμενον, ἀλλὰ καὶ οὕτω μὴ ἀμυρθητῆσιμον. Ἐπά-
ναγκες δὲ τυγχάνει ὅπως μὴ παίζωμεν ἐν οὐ παικτοῖς.

Διὰ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἀντιγραφῆς

ΚΒΑΚ

ONEIPON

Καπνίζανε τῶν Ἀθηνῶν τριγύρω τὰ φουγάρα
καὶ χίμαιραι γλώσσαις πύριναίς ἐτὰ ὕψη ἐπετοῦσαν,
ἔστην πόλι ἐβασίλευε τῆς πυρκαγιᾶς τρομάρα
καὶ σκαπανεῖς εὐλύγιστοι μέσ' ἐτῆς φωταῖς πηδοῦσαν.
Τὸ πῦρ δρομαίως προχωρεῖ καὶ μέχρι τῆς θαλάσσης
καὶ ἂν τὴν ὄῃς νὰ καίεται καθόλου μὴν τὰ χάσῃς.

Ἐμπρός! τί τρέχει σήμερον; τὸ ἔθνος κινδυνεύει,
ὡς χίμαιραι παρέρχονται τὰ σχέδια κ' οἱ πόθοι,
καὶ μάτην ἡ κυβερνήσις βοήθειαν γυρεύει·
ἡ Ἐθνικὴ μας Τράπεζα εἰς φλόγας παρεδόθη.
Τρέχουν ἐκεῖ οἱ σύμβουλοι καὶ ὄλ' οἱ τραπεζίται,
οἱ μέτοχ', οἱ ὑπάλληλοι κ' οἱ ἐμπορομεσίται.

Ἡ Τράπεζα; καὶ πῶς; καὶ ποῦ; κανεὶς δὲν τὸ γνωρίζει
κί' οὔτε κανεὶς ἀληθινὰς πληροφορίας δίδει,
ὁ μὲν χυδαῖον φαναριστὴν ὡς αἴτιον νομίζει,
ὁ δὲ θαρρεῖ πῶς πρὸ πολλοῦ τὸ πῦρ ὑπῆρχεν ἤδη.
Ἐν τούτοις εἰς τὰς φοβερὰς ἐκεῖνας συζητήσεις
αὐξάνουν τῆς πυρκαϊᾶς αἱ τόσαι διαχύσεις.

Καὶ εἶνε τί θεσπέσιον τὸ θέαμα ἐκεῖνο...
φλόγαις πηδοῦν ἀγρόταγαις ἀπὸ τῶν παραθύρων,
πεντόφραγκα καιόμενα ἐτὰ ὕψη διακρίνω,
αὐτὰ τὰ ἐλαττήρια τόσων χρυσοῦν ὀνείρων.
Λυθόνουν τὰ φράγκα, ὁ γαλκός, ἡ σφάντζικαῖς, ἡ λίραις,
τὰ τάλλητρα τοῦ Ὄθωνος καὶ ὄλαις ἡ μπακίραις.

Καὶ πταμὸς ἀνάμικτος χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου...
θολὸς καπνὸς ἀνέρχεται τὰ ὕψη διανύων,
καὶ τὴν ὄσμην αἰσθάνομαι εὐωδιῶντος μύρου
τῶν καιομένων μετοχῶν καὶ ἐθνικῶν δανείων.
Καὶ εἰς τὴν στέγην ὑψηλὰ μέσ' ἐτὸν καπνὸν ἐκεῖνο
τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν μονάχα διακρίνω.

Φωνάζει, ὡς ἀκούσωμεν λοιπὸν τὰ σχέδιά του:
Quē ρίψετ' εἰς τὸ πάτωμα χῶμα, νερὸν quē λίθους
κ' οἱ πυροσβέσται τρέχουσι εἰς τὰ προστάγματά του
κρατοῦντες εἰς τὰς χεῖρας των τρούμπαις, κουβάδες, πίθους.
Μέγας ἐκ τούτου αὐθωρεῖ θόρυβος ἐγενήθη,
κί' ὠφελθέντα εἰσορμῶν ἐντὸς τὰ ἔξω πλήθη.

Καὶ τότε σύγχυσις γλωσσῶν, χειρῶν καὶ θυλακίων,
ἄλλοι ὀρμῶν μέσ' ἐτὸν καπνὸν καὶ μόλις ἀνασαίνουσι,
ἄλλοι συντόμως προσπαθῶν νὰ εῤῥοῦν τὸ ταμεῖον
καὶ ἄλλοι τοῦ πρωθυπουργοῦ τὰς προσταγὰς προσμένουν.
Κανεὶς δὲν μένει ἄργος, κί' ὁ Καλλιγᾶς ἀκόμα
ρίχνει νερὸ μ' ἓνα σταμνὶ καὶ κουβαλάει χῶμα.

Καὶ ἔγει τι ἀλλόκοτον ἡ λάμψις τῶν ταλλήρων,
καὶ εἶνε πῶς ἐλκυστικὴ τῆς λίρας ἡ αἰθάλη.
καὶ ὁ καπνὸς τῶν μετοχῶν ἀπὸ τῶν παραθύρων
ἔχει γλυκὺ τὸ χρώμά του, δὲν εἶν' ὅπως οἱ ἄλλοι.
Ἐν τούτοις ἡ πυρκαϊὰ δὲν ἐννοεῖ νὰ παύσῃ
πρὸ τοῦ καὶ τὰ θεμέλια καὶ τὴν αὐλὴν τῆς καύσῃ....

Ἐμπῶν καὶ ἦτο ὄνειρον πετῶν εἰς τὸν ἄερα,
τρέχω εὐθὺς ἐτὴν Τράπεζα μετὰ μεγάλου τρόμου,
κονιορτὸς ἀντὶ καπνοῦ ὑψοῦτο ἐτὸν αἰθέρα
κί' ἀντὶ χρυσοῦ ὑπὸνομος καταμεσῆς τοῦ δρόμου.
Τοιαύτη εἶνε ἡ ζωὴ, τοιοῦτος εἶν' ὁ βίος,
καὶ χίμαιραι καὶ ὄνειρα κί' ἀπάται αἰωνίως.

GUERRIER